

kommende noget at indvende herimod; der er mange Tilfælde, hvor det vil kunne være meget gavnlige og meget godt, at det er saaledes. Lige til Lovforslagets § 8 kan jeg gaa med, men denne har jeg meget bestemte Indvendinger imod. Den kan jeg aldeles ikke gaa med til. Denne Paragraf gaar ud paa at indføre en gennemgribende Forandring i den gældende Ret i store og vigtige økonomiske Forhold. Forholdet er for Øjeblikket det, at en Enkemand altid har Ret til at sidde i uskiftet Bo, og at denne Ret kan tillægges Hustruen af Manden ved Testamente. Hvis Manden ikke har tillagt Hustruen en saadan Ret, kan hun faa Retten af Øvrigheden, hvis hun er én, som Loven siger »huslig og forstandig Kvinde«. Naar man nu vil forandre det til, at en Enke i alle Tilfælde har Ret til at sidde i uskiftet Bo, at Manden ikke kan modsætte sig det, ikke testamentarisk kan bestemme, at det ikke maa ske, saa forekommer det mig at gaa over al Grænse og Rimelighed. En Hustru kan være den mest udmærkede Hustru, den fortræffeligste Moder og dog være meget uduelig til at fortsætte en Næringsdrift, en Købmandsforretning, en Haandværksforretning etc. Og saa vil man her bestemme, at hun skal kunne raade fuldstændig frit over Formuen. Det gaar dog aldrig an. Er det ikke en klog Regel, vor nuværende Lovgivning har her, at Manden kan give Hustruen denne Ret, ti hvem kan bedre end Manden vide og kende de Egenskaber, som Hustruen maatte have til at administrere en Forretning eller Formue; og naar han nu ikke har gjort det eller ønsket at gøre det, er der saa Rimelighed for, at det skal ske, maaske imod hans Ønske. Jeg finder derfor, at medens de andre Bestemmelser i Forslaget ere til at anbefale, fordi de stemmer med Tidsaanden — de vil vist ingen større Betydning faa, men saa taler man ikke mere om de Ting, saa har man ikke de Ønsker mere — saa maa man paa det bestemteste modsætte sig denne Paragraf.

Berthelsen (Reformpartiet): Det foreliggende Lovforslag er jo et Led i

de Bestræbelser der — hvad jeg fra mit Standpunkt er glad ved — gaar ud fra, at Kvinden i sin Stilling til Samfundet anerkendes som Menneske. Det har glædet mig at høre det ærede Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) give de fleste Punkter sin Tilslutning saaledes ogsaa § 7. Jeg har nemlig hørt, at der er Tilfælde, hvor der paa et Sagførerkontor sidder Mænd og Kvinder med samme Eksamen, men medens det er tilladt Mændene at være Vidner, er dette ikke tilladt Kvinderne. En saadan Ordning er absolut uheldig og maa anses for saa antikveret, at det er ønskeligt og heldigt, at den bliver forandret. Det ærede Medlem kunde under ingen Omstændigheder gaa med til § 8 idet han sagde, at en Kvinde kunde være ganske uskikket til at administrere en Arv; men man kunde jo ogsaa vende Forholdet om og tænke sig, at en Mand var fuldstændig uduelig; han har dog den juridiske Ret til at hensidde i uskiftet Bo. Jeg troer, at Tiden nu er kommen til, at man ogsaa paa dette Omraade maa give Kvinden den samme Ret.

Justitsministeren (Alberti): Det er rigtigt som det ærede Medlem (P. G. C. Jensen) sagde, at § 8 indeholder Forslag til en meget betydningsfuld Forandring i den bestaaende Lovgivning, men dog kan jeg ikke indse, at den gaar ud over, hvad der er ret, billigt og naturligt. Naar Manden, uden Hensyn til, hvorledes han er, og uden Hensyn til, om Hustruen samtykker deri har Ret til at hensidde i uskiftet Bo, forekommer det mig ganske naturligt, at Hustruen har den samme Ret. Der kan naturligvis anføres Undtagelsestilfælde, idet en ellers udmærket Hustru ikke egner sig til at fortsætte en Forretning eller raade over en Formue. Men ganske det samme kan jo siges om Manden. Og der kan ogsaa være Tilfælde, hvor han ikke har været en udmærket Mand, men alligevel har han denne Ret, selv om Formuens Tilstedeværelse slet ikke skyldes ham, men derimod Hustruen. Jeg tror derfor ikke, at der kan anføres virkelige Indven-

dinger imod, at stille Mand og Kvinde lige ogsaa paa dette Punkt.

Efter endnu nogle Udtalelser af P. G. C. Jensen og Berthelsen sluttedes Forhandlingerne og Lovforslaget gik til anden Behandling.

I Folketingets Møde Fredag den 10. Januar indbragte Hr. Folketingsmand Herman Trier, og i Landstingets Møde den 15. Januar indbragte Hr. Dr. phil. Edv. Brandes et Andragende fra »Landsforbundet for Kvinders Valgret« om at støtte Forslaget om politisk Valgret for Kvinder. Andragendet henvistes til Udvalget for Grundlovsændringer.

Kvindens Retsstilling.

I Folketinget fremsattes den 9. Oktober 1907 et Forslag til Lov om nogle Forandringer i Kvindens Retsstilling, og det hedder i de Bemærkninger, der ledsager Forslaget: »Der findes i den gældende Rets Regler om Kvindens privatretslige Stilling flere Bestemmelser, der indeholder en ugrundet Forskel i den retlige Behandling af Mand og Kvinde og føles som urimelig af stadig større Kredse af Kvinder. Den Fremgang som betegnes ved Lovene af 1857 og 1880 om lige Arv for Mand og Kvinde, og om gift Kvindes Raadighed over, hvad hun erhverver, kræver endnu paa flere Punkter en Fortsættelse, for at det Maal kan naas, at Lovgivningen ikke paa Kønsforskellen bygger nogen Retsforskel«.

Efter den nugældende Regel er en Enke, fraskilt eller frasepareret Kvinde ikke Værge for sine Børn; hertil beskikkes en mandlig Slægtning eller paarørende. Det nye Lovforslags § 1 lyder derimod

1) Enke er født Værge for sit ægte Barn. Det samme gælder fraskilt eller frasepareret Hustru, hvem Forældremagten er tillagt. Enkes og fraskilt Hustrus Værgemaal vedbliver, selv om de indgaar nyt Ægteskab. Den fuldmyndige Moder til et Barn udenfor